

AMERICA
PARS QVINTA.

Nobilis & admiratione plena
Hieronymi Bezeni Medicolanensis
secundae fictionis
Nigritas, non sicut
in Europa, sed in Ameri-
ca, Gallorum, puerorum
et aucta fidelit, aduenit
Invenimus, quod
admodum rursum
Addita ad singula serie Capita scholae, in qua-
res Indie inculerent expounderunt.
Accedit praeferra Tabula Chorographica Novae
Superioris in Indie Occidentali.

A.D.

Invictus RUDOLPH, II. ROM. IMP. AVG.
Genuerlegemias figuris in ars missis exponit
Theodoro de Bry Leod, civi Franc. A. cō b. xc.

Casa universitatis S. C. ... Maseratii.

UVIA.BHSC

UVIA.BHSC

NIGRITÆ IN SCRUTANDIS VENIS METALLICIS
ab Hispanis in Insulas ablegantur.

A Ttritis & penè absumptis continuo labore Hispaniolæ Insulæ incolis, Hispani ali-
unde mancipia conquirere cœperunt, quorum ministerio in perfodiendis monti-
bus, venisque metallicis perscrutandis uterentur. Itaque redemptis sua pecunia, &
accitis ex Guinea Quartæ Africæ partis Provincia mancipiis Æthiopibus sive Nigris, illo-
rum porrò opera usifunt, donec temporis succelu quicquid in ea Insula metallicarum vena-
rum ineslet, exhaustirent. Nam ut Lusitani eam Africæ partem, quam ipsi Guineam (incole
Genni aut Genna appellant) sibi subjectam reddiderant; singulis annis aliquot incolarum
centurias exteris nationibus divendebant, que mancipiorum vicem supplerent.

A 2 Nigritæ

UVA.BHSC

NIGRITÆ EXHAUSTIS VENIS METALLICIS
confiendo saccharo operam dare debent.

Nigritarum ergo opera usi sunt Hispani initio in scrutandis venis metallicis: verum postquam illæ fuerunt exhaustæ, horum ministerio uti coeperunt ad molas trufatrices, quæ sacchariferas cannas comminuant, ad saccharum coquendum & cogenundum: in quo ministerio etiamnum hodie magna ex parte occupantur. Nam cum ea Insula humida sit, & calida, minimo negotio sacchariferas cannae sive arundines succrescunt, ex quibus contusis, deinde in lebetes coniectis, & decoctis, postremum ritè expurgatis & in saccharum concretis, magnum quæstum facere solent. Utuntur præterea istorum Nigritarum opera in pascendis armentis, & reliquis rebus administrandis, quæ necessarie sunt ad suos usus.

A 3

Nigrita

SE ut extrema quorundam Hispanorum crudelitas est, contigit plerunque ut volentes castigare mancipiorum suorum vel negligentiam in absolvendo penso, aut delictum admissum, aliamve ob causam: cum noctu domum redibant, non præbereretur illis cena, sed indussum (si quod habebant) detraheretur, in humum abjicerentur, & colligatis pedibus manib[us]q[ue] nudi cæderentur, vel loris aut funiculis, donec universum corpus sanguine perfunderetur. Hoc peracto, picis libram, vel aliqui ferventis olei olivarum sensim inspergebant in vulnera, denique capisci sive brasiliani pipers pollinem aqua mace- ratum illinebant, atque in mensam substratam sive afferenti extendebant super iriecta mani- tica aut levitegumento, atque ita relinquebant, donec hero suo satis validi viderentur, ad opus persequendum.

Non defunt tamen, qui alia ratione in sua mancipia animadvertant: nam in hunc modum cæsa, in terram scroba facta defodiunt, ut præter caput nihil exter, prædicantes se id in mancipiorum commodum facere, ut scilicet humus sanguinem concretum & corruptum dissolvat corpùsque integruti conserveret. Ceterum si quis pereat (ut sepe evenit propter doloris vehementiam) liber est herus (secundum Hispanicas leges) si alterum, defuncti loco, Regi donet.

Nigritæ

NICERITATE MONASTERIIS
MONASTERICIS IN CISTERCIENSIBUS.

когда в первом из них, в дату публикации 1719 г., в тексте говорится о том, что «все предыдущие издания были неизвестны и неблагополучны», то в настоящем издании, которое вышло в свет в 1720 г., в тексте говорится, что «все предыдущие издания были забыты и неблагополучны». А в первом издании 1719 г. говорится, что «все предыдущие издания были забыты и неблагополучны», то есть в первом издании 1719 г. говорится, что «все предыдущие издания были забыты и неблагополучны», то есть в первом издании 1719 г. говорится, что «все предыдущие издания были забыты и неблагополучны».

NIGRITÆ OB HISPANORUM CRUDELITATEM

fugiunt, aliquot Hispanos cedunt, sed tandem ab Hispanis
variis suppliciis adficiuntur.

Hi crudelitatibus Hispanorum, irritati Nigritæ nonnulli, secessionem à suis heris faciunt & diffugunt, atque tanquam desperabundi per Insulam vagantur, erga fluctuosa confringunt, suæ nationis mancipia cogunt, quotquot comprehendere Hispanos possunt, cedunt, & in talem numerum excrescunt, ut plutimum negotii Hispanis facilliant. Qua re considerata Admiralius Ludovicus Columbus re cum Præside & Auditoribus consiliis (quod apud S. Dominicum est) communicata, militem cogit, mancipia persequitur, eorum nonnulla spe libertatis proposita, ad se allicit & corruptit, illorum opera, reliquo rum diverticula agnoscit, noctu quedam somno sepulta, ut pecudes occupat, cedit, & quædam ad exemplum de arbotum tamis suspendi jubet. Ea res initio Hispanis satis commode quidem cessit, sed mancipia suo malo educta, diligentiorem in posterum adhibuerunt operam in excubiis faciendis, & subinde fuerunt superiota Hispani.

B

Hispani

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

HISPANI OCCUPANT GALICAM NAVEM
pusillanimitate Praefecti navis Gallicæ.

RÆSIDES Regii Consilii in urbe S. Dominici, intelligentes binas naves Gallicas prædam egisse in mari, non procul ab eaurbo quinq[ue] naves instruunt (quasam duæ majores) ad Gallos persequendum. Conspectus tot navibus, Cantabri, qui in altera Gallica erant, metuentes, ne capti suppicio afficerentur tanquam proditores, cùm essent subditi Regis Hispaniæ, vela expandunt & fugâ capessunt. Praefectus alterius Gallicæ navis, diffidens se solum cum iis, qui in nave erant, tot hostibus posse resistere: asper est omnibus suis, depositis armis, se in manus dent Hispanorum, contra fremente maxima suorum parte, præfertim eo, qui æneis tormentis praefectus erat, affirmante se quaternis iætibus hostium prætoriam navem depresso, nec mora, igne injecto tormentum in hostes explodit, eoque iætu hostium prætoriam valde affigit, denuo tormentum explodere volenti, navi Praefectus ignem admittit: atque sola ejus pusillanimitate Galli in hostium potestatem veniunt, & ad S. Dominici urbem captivi ducuntur tantâ pompâ ac incolarum lætitia, ac si tota Gallia sub iugum Hispanorum venisset. Navis, anchoris, rudentibus, velis reliquoq[ue] nautico apparatu exarmata, in altum ducitur & crematur.

B. 2. Galli

מִנְאָנָה וְלֹא כַּא כֵּן
תְּלַבְּדָה אֶת־עֲמָקָם

GALLI HISPANOS FUGANT, ET URBEM HANAVAM
magnâ pecunie summa multant.

ANNO MDXXXVI. Navis Gallica in Havanæ portum ingreditur: qui in navis erant Galli urbem occupant, eam, ne incendio fædetur, Hispani septingentorum ducatorum precio redimunt. Galli, pecunia acceptâ, abeunt. Sed cum dolore afficerentur Hispani, unicam Gallicam navem, leges illis imposuisse: postridie, tres onoratissimas magnas naves, quæ eo appulerant, jubet urbis Praefectus, auro, argento, aliisque mercibus exoneratae, & Gallicam navem perfœqui. Exoneratæ naves portu egrediuntur, singulæ cymbani suam de puppi religatam trahentes. Quierant in Prætoria Hispanorum navi, quæ reliquias pœcile lebat, Gallicam assequunti, soli non audent cam aggredi: sed reliquos expæctandos censem. Galli animadvertisentes hostes nec satis firmo neque confidenti esse animo, primi sua tormenta in Hispanos explodunt. Quâ te adeo perturbati fuerunt Hispani, ut abjecta omni fæse defendendi cura, in scapham suæ navi alligatam transilirent & fugerent: & scapha ponde- re depresso quidem fuit, qui verò intérant, natando in terram pervenerunt. Qui in secunda vebabantur navi, videntes prætoriam à suis militibus defertam, similiter fugerunt, & qui etiam intertia erant. Ita ratione Galli, qui initio sibi metuebant à periculo letitiam perfusi, tres eas naves occupant, & cum eo apparatu Hanavam regrediuntur, atque totidem, quæ & prius, aucteos à eis extorquent: deinde abeunt.

ДУАИАН ДІСОЛГ ТА ТИАДІТ ГОЛАЗИН ІІЛЛӘ

GALLI CHIORERAM URBEM OCCUPANT, PRÆDANTUR, 7
& tandem, ob incolarum perfidiam, igne absumunt.

HO R E R A, quæ in Insula Cuba est, à Gallis occupatur, in qua exigua prædaminiventur, quia Hispani, aliquoties ante à Gallis spoliati, omnem ferè suppellecitem in suis prædiis repositam adserabant. Occupatis tamen in conquirenda præda Gallis, bini Hispani mittuntur, qui observarent, quantus esset Gallorum numerus: eo tamen prætextu, ut cum illis agerent de captivorum lytro, & oppido ab incendio redimendo, Gallorum Tribunus sex aureorum ducatorum millia poscit: excusare illi paupertatem, atque si omnes omnium incolarum facultates in unum conflentur, non posse tantam summam efficere: se tamen ad Concilium ea, quæ intellexerunt relatuos, & poltridie responsum datus. Interea tamen Hispani, perter quorundam sanctoris judicij mentem, arma parare, & adjunctis sibi Äthiopibus mancipiis, intempelta nocte in Gallos impetum facere, existimantes illos somno obrutos oppresuros, quatuor Gallos occidunt, inter quos Tribune nepotem. Galli tamen tam in opinato casu non consternati, arma sumunt, tormenta magna picis navalis quam istic Praefectus teperit, copiâ, postes ædium, januas, tabulata illinere atque ignem injicere jubet. Graffante per urbem incendio, ipse Tribune templum etiam incendit: tum Hispanus quidam, qui hæc omnia spectabat, Ea verò Tribune, annon satis iram expleveras igne in urbem injecto, nisi etiam Deitemplum incenderes? Tribune torvum intuens, quidais, inquit, scelus leste? an ignoras homines, qui nullam servant fidem, nullo templo egere? Tribune ergo navem in portum inducens, eam spoliis oneravit, deinde discessit.

Galli

GALLI CARTHAGINEM INDIÆ CONTINENTIS URBEM
duce Hispano quodam nauta occupant: & idem Judicem ejus urbis
(à quo verberibus cæsus) pugione transfodit.

FODI ferè tempore, accidit, ut Carthagine urbe continentis Indiæ occidentalis, Judex quidam Hispanus nautam flagris cædi juberet, ob levem quandam causam, deinde illum dimitteret. Nauta regreslus in Hispaniam, in Galliam transit, atque inde quinque naves deducit in Indiam usque, qua ad ostia portus Carthaginensis anchoras fixerunt. Ille admissos in cimbas & scaphas centum viros in terra exponit, cum quibus urbem petit, qui vñâ hora ante lucem adhuc somno oppreslos Hispanos aggrediuntur, januas effringunt, & ædes occupant magna ex parte lignicas, aut ex arundinibus concinnatas, frondibusq; palmarum techas. Hispanus nauta comitibus aliquot Gallis ædes Judicis, qui illum flagris cædi curaverat, ingreditur, ipsumq; repetitis vulneribus pugione confodit, interea dum reliqui per urbem vagantur & prædantur. Maxima pars Hispanorum fugâ saluti sej consuluit, aliqui cæsi, reliqui capti: ead ratione capta fuit urbs Carthago, spoliata, & tandem incendio absumppta. Ferunt ex præda & corum, qui capti fuerunt redemptio, plura quam centena quinq; ducitorum millia, eos, qui urbem occuparant, reportasse.

C Hispani

• CAVILL CATHOLICIS IN RIBA CONTINENS IN RIBA

• CAVILL CATHOLICIS IN RIBA CONTINENS IN RIBA

HISPANI STRATAGEMATE QVODAM INDO\$ IN
Insula Cubagua adversus Gallos incitant.

3

Sed ut finem tandem faciam in recitandis prædis quas Galli de Hispanis retulierunt, aliud exemplum adhuc addam. Cùm unionum pascatio ferueret in Cubagua insula, fortè cò appulit navis Gallica. Hispani illico ea conspecta, bynas cymbas illius regionis Indi implent arcibus & sagittis egregiè armatis, eosq; ablegant ad Gallicam navem, illis persuadentes hos qui navi veherentur, impuros esse Sodomitas, quos nisi perdere stuperent, brevi excensionem facturos, arque iis perinde atque mulieribus absuros. Indi nulla alia disquisitione facta, cymbas verius navem remisimis impellunt. Galli conspicientes eos ad se venire, nudos istos viros contemplabantur, ultimantes fortè eos vel spectandorum ipsorum causa, vel eommittandarum, cum aliis mercibus, margaritarum gratiâ advenire. Sed Indi viciniores facti, sagittis illos petere coeperunt atque aliquos vulnerarunt. Galli animadverterentes vulnera quæ acceperant lethalia esse, quod sagittorum spicula toxicò fuissent illata: sine mora subductis anchoris & sublatis velis inde recesserunt, Nec, ut fertur, unquam in posterum illa navis Gallica ad istam insulam accessit. Hoc stratagema Hispani, qui in magno metu erant, Gallos à se pepulerunt.

C 1

Qua

Ms. 30 GRAMMATICUS LUTTNERIANUS LIBRARY OF THE KIRK
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY AND ARCHIVES

PROVINCIÆ Carthaginis incolæ abundant fructibus, pescibus atque aliis rebus ad vitam traducendam necessariis. Arma sunt sagittæ toxicæ illite. Merces quas commutare solent, sunt sal, pisces, piper quod in alias continentis oras eo carentes deferunt, & cum aliis rebus commutant. Olim cum illa regio pace fuisseatur, magnæ erant & frequentes nundinæ frumenti, fructuum, Xyli, pennarum, chlamidum ex pennis confectionarum, moniliū aureorum, variū generis gemmarum, smaragdorum, mancipiorum, & aliarum rerum iistic nascentium: & in istis commerciis singuli duntaxat quæ ipsis erant necessaria, pro commutatione suarum mercium, sine ulla avaritiae aut cupidinis nota sumebant: alter alteri dicentes, cape tu hoc, illud verò mihi da. Nihil potro apud illos maiore est in precio, quam cibis & potius. Verum quidem est, hunc magnam istarum nationum partem nostro exemplo edoctam, opes magni facere occipisse: sed tamen in plenisque remisit & deferibuit istud desiderium.

QVA RATIONE INDI IN BELLVM
progrederiantur.

5

VALLE TUNI, vicinorumq; locorum incole, Solem pro summo numine habent, & eum adorant. Proficiscentes in bellum, illustrium quorundam strenuorumq; vi-
rorum, qui apud eos olim vixerunt, ossa & sceleta de porticis vel arundinibus su-
spendunt, atque pro signis militaribus circumferunt, ut eorum asperitu incitati,
majore animo cum hostibus congeriantur. Arma sunt lanceæ ex palma, & eniles lapidei. De-
functos regulos suos sepelire solebant adjectis monilibus aureis, lamaragdis, pane & vino: &
Hispani sane dites & opulentas sepulturas istic repererunt.

MAGNI autem illius fluminis quod inter Carthaginem & S. Martham labitur, accolz, ut
erant San-Marthani, Caribes sunt, & sagittarum cuspides lethifera quadam herba illinunt.
Strenuisunt, arrogantes, feri, & vindictæ cupidi. Ad bellum profecti gestabant suum ido-
lum Chiappam, tanquam propugnatorem & auctorem victoriarum, cui ante præliu man-
cipiorum liberos, vel quos ceperant hostes immolabant, torumq; sanguine cæsorum inficie-
bant, ipsorum vero carne torrefacta vescebantur. Victoria potiti, alacres redibant atque tra-
pule indulgebant, hostium sanguine suum idolum illinientes. Vici verò, tristes redibant, no-
visque sacrificiū idolum placare itudebant, victoriam ab eo postulantes.

Merca-

...and the author of the book, who is also the author of the present article, has been writing about the situation in Russia for many years. In his article, he discusses the current political situation in Russia, the role of the Russian Orthodox Church, and the impact of Western influences on Russian society. He also addresses the issue of the relationship between the state and the church, and the challenges facing the Russian Orthodox Church in the modern world. The article is written in a clear and concise style, making it accessible to a wide range of readers. It is a valuable contribution to the ongoing debate about the future of Russia and its place in the world.

MERCATORES QVIDAM CUM DEESSENT ILLIS CIBIS,
quibus vescerentur in regione vasta, noctu ex insperato quorundam
Indorum mapalia ingredi coguntur.

ii

ACHLA in sinu Uraba sita oppidulo Hieronymus Benzo cum mercatoribus qui busdam mulas ad Panamam perducuntibus, terrestri itinere proficiscitur, adscito sibi itineris indice, & mancipiis, quæ mularum curam agerent, atq; commineat ad tale iter (quantum estimabant) necessario. Sed cum obvizum difficultatem diutius opinione in itinere haberent, & absunpeis cibaris multum itineris adhuc restaret, nec in desertis illis, cultis tamet aliquando, locis, quidquam invenirent, atque mercatores mulam unam maectare constituerint, cuius carnibus in reliquo itinere vescerentur: forte è vertice montis fumum in convalle conspicuunt. Quam exilarati fuerint ea re, quilibet cogitare potest: sed nocte intempesta, tuguria demum accedere visum est, ubi fumus fuerat conspectus, ne Indi ipsi animadverbis distigerent, metuentes, ne in servitutem traherentur. Descendunt itaque ad medium montem & istic magnam noctis partem hærent, deinde ad tuguria perveniunt. Indistrepiti expergefacti atque eos videntes magna voce Guacci Guacci inclamante (animal, id est, quadrupes noctu oberrans & predam querens) illo nomine Christianos appellant, & reliquum noctis ejulatu & ululatu complent. Christiani quacunque ratione eos placare student, atque significant, Regio editio sanctum, ne amplius in servitutem traherentur: atque ita panem, pilces, fructus, aprugnas carnes nocti sunt ad reliquum iter conficiendum.

D Benzo

Diego Gottierrez preficitur a Carolo V. Cartare Cartaginæ provinciæ continentis opulentissimæ: eo appellens, Cacicos, munera adferentes ultimata circiter septingentos aureos impurioris auti, comiter excipit, & unde id aurum accipiunt, querit, Procul inde peti & erui ex alpertum montibus referunt, deinde dominum abeunt, aliquos ex suis subditis interdum ad Præfectum Hispanum alegantes cum ferina carne, pescibus & fructibus. Sed cum raro id fieret, & milites videret quotidie commeatum imminent, eum deferunt, solum cum neptote quatuor famulis, & nautâ, reliquentes. Rebus suis diffidenti Præfecto, Tribunus Barientó cum navi militibus & commeatu onusta advenit. Eum cum militibus & commeatu recipit: navem vero ad nomen Dei remittit, cui nepotem Alphonsum de Pisa suum nepotem pre-ficit, subfidi majoris adducendi gratia. Alphonius de Pisa subfidi militum, inter quos Benzo erat, adducens, magnis tempestatibus excipitur, ita ut cogeretur navem ex iis locis deducere, atq; ad littus aliquot appellere, in quo reperirent ludos & aliquem commeatum. Excendunt igitur & octo dierum emenso itinere, cum nihil nisi syivas, paludes & asperitos montes inventirent, regredi coguntur terrestri itinere, littus maris legentes, in quoniam nihil, quod ederent, repererunt, præter agrestes quosdam fructus & cochleas: tandem tamen ad Præfectum Gottierrez pervenerunt: sed navis, qua vecti fuerunt, vicesimo demum post die apparuit, quam illico Præfectus ad nomen Dei remisit, ut plures milites deveheter. Dum illi hæc in navis redditum expectantes, testudines, quas istic repererunt, prodigiöse magnitudinis venati sunt, quadrimetri enim spatio magna quantitate in littore reperiuntur, quia isti in arena ova ponunt instar Crocodillorum, quæ deinde solis tempore excluduntur. Earum testudinum partem diuin recentes erant, absumentibus, partem in dolis ad conservandum, sale condicunt, sed et brevi corruptæ: pinguedinem tamen earum hæque factam fætilibus adservarunt.

D 2 Diego

Ісідор Амазія, відомий як Ісідор Севільський, був іспанським архієпископом, філософом, логиком, математиком, географом, істориком та літератором. Він був членом аристократичного роду Амазія, який походив з міста Амазія в Малій Азії. Його батько був членом клерикальної аристократії, а мати була з родини Гардія. Ісідор був вихован в католицькій християнській віри та релігії. Він отримав добре освіту, яка включала філософію, логіку, математику та географію. Він був членом монастиря святого Іакова в Севільї, де вивчав богослов'я та канонічну праву. Він був відомий своїми знаннями та письменністю, а також своїми науковими та філософськими працями. Ісідор був відомий як автор відомої праці «Історія всіх народів» («Histories动物orum»), яка містить описи та описи різних видів тварин, які були відомі в Іспанії та сусідніх країнах. Він також написав працю «Історія світу» («Historia mundi»), яка містить описи історичних подій та географічних об'єктів. Ісідор був відомий як автор праці «Історія світу» («Historia mundi»), яка містить описи історичних подій та географічних об'єктів. Ісідор був відомий як автор праці «Історія світу» («Historia mundi»), яка містить описи історичних подій та географічних об'єктів. Ісідор був відомий як автор праці «Історія світу» («Historia mundi»), яка містить описи історичних подій та географічних об'єктів.

DIEGO GOTTIERREZ PRÆFECTUS HISPANUS CACIQVOS 14
seu Regulos Sueré, Chiuppa atque alios, qui salutandi gratia advenerant,
ad prandium invitare.

PRÆFECTUS Gottierrez cum omnibus militibus a Iverlo flumine navigat circiter tiginta milibus passuum à portu, & regionem Suerensem ingreditur: ex cessione facta, divertit in aedes Reguli ejus provincie, quæ erant ovali figura constructæ quadraginta quinq; passus in longitudinem, & paulò pluribus novem in latitudinem, pacites circumfessa arundinibus, & palmarum frondibus satis artificiosè contextis. Iste hærentem, Dominus Sueré, & Chiuppa, aliq; Cicaci, salutatum adveniunt, & fructibus quibusdam duntaxat illum donant. Ille miratus aurum habere allatum per interpretem Hispanum, qui mediocriter Indorum idioma callebat & intelligebat actiones eorum, significari jubet, hanc ob causam se è venisse, ut res magni momenti cum ipsis conferret, quæ magnopercillos consolarentur, atq; ut secum panderent, retinuit, mensq; admovit eum Sacerdote & interprete: sed Indi toto eo prandio vix cibum gustarunt, quia nihil adpositū erat præter gallinaceos pullos, & sūrillam sale conditam, cibum illis insuetum: atq; quando illis quidpiam adponebatur, dabant id suis ministris penes eos humis edentes atq; illi porto, ridebentes, canibus objiciebant. Sumpto prandio, Præfectus hujusmodi orationem ad eos habuit. Veni in has regiones, amici carissimi, ad extirpandam idolatriam, in qua haec tenus vos Satan destinavit, & descendit veram salutis animarum vestiarum viam. Iesus enim Christus Dei filius & noster Salvator è celo in terram descendit, ut genus humanum redimeret, quemadmodum intelligetis ab hoc Sacerdote, qui nullam aliam ob causam ex Hispanis venit, quam ut vos instrueret in fide & religione Christiana. Taq; preparate vestra corda ad excipiendam legem Divinam, & vos subficiendum Imperatori Carolo Regi Hispania & orbis Monarchæ. Illi taciti attente hæc audierunt & caput in selinarunt, quasi annuerent, deinde domum reveri sunt.

D 3 Praefectus

QD GOTTIEREX PEGASUS HIBERNUS CYCLOPS
AVANGARDE DE LA CHAISE D'ESPAGNE

adstringit, & succensō igne se eos crematurum minitatur,
autē corbem propositam sexies auro explecent.

POSTRIDIE Præfectus Hispanum militem comitibus duobus Indis ablegat ad binos Cacicos ex altera fluminis parte habitantes, iisq; significari jubet, ad se illico veniant, sive data, nihil sinistri illis eventurum: parent, licer inviti (et ante verò ii ipsi, qui Præfecto in eam regionem primum advenienti, septingentos aureos donarant) Præfectus eos in pena deducit, atque eorum cervicibus catenæ injici, deinde in suum cubiculum productos ad spondæ postrem religari, substratis noctu foliis supra quæ recubarent. Quærit ab illis, qui s' fale & melle factum, quæ vicino loco defoderat: negant se scire, Præfectus ira accensus, aut sibi restitui velle minacibus verbis utens: junior illorum, cui nomen Camechiré, perterritus, aurea vasā donat, in saum, tygridum, piscium, avium, alteriusq; generis animalium formam conflata, & pendentia plures quam bis mille aureos. Sed id exiguum p'z eo, quod præfectus cupiebat: magnam igitur lignorum struem incendi jubet, atq; illum ipsum Camachiré ad se adduci: magnum deinde corbem inferri, quem nisi intra quatriiduum sexies auro expletat, vivum flammis injecturum minitatur. Ille metuens pollicetur se, quæ Præfectus imperaret, facturum: verum nocte quadam perfactis vinculis effugit. Propter eam fugam, tanto dolore affectus est præfectus, ut in mortuus incideret: sed nondum rectè à morbo recreatus, alteri Cacieo appellato Corori, minitatus est, nisi aurum pettitum adferri iuberet se illum maceraturum. Id cum sepius minitaretur, & semper constanter negaret Cacicu sibi aurum esse, Præfectus ira exardelcens, tu me ludibrio habes, ait, at nisi curaveris aurū, quod peto, te canibus lacerandum obiciam. Ille imperterritus, tu me, inquit, ludibrio habes & mendax es, qui toties in ore minitatus, non me tamen necas. Sed illud intelligere nequeo, quod genus hominum sunt Christiani, qui quacunq; iter faciunt, tot seclera perpetrant, sc̄q; mirari ait, nec tam tales pestes sustinere.

Moli

UVA.BHSC

MOLI HISPANOS AGGREDIUNTUR, PRÆFECTUM
corum cedunt : tandem tamen fugantur. Sed à recentibus Indis
oppressi denuo vincuntur, accepto tamen subfido, qui ex
prælio incolumes evalerant, discedunt.

16

Nd i in Hispanos annonæ inopia per deferta loca iter facientes, è sylva impetum faciunt, Præfectum eorum cedunt, atque Hispanos etiam nonnullos. Commis- sa tamen per quadrantem penè hœz partem pugna, in qua etiam multi Indi ceci- derunt, reliqui fugâ suæ saluti consuluerunt: Advenientibus tamen novis subfidois Hispani jam defeli præliando, partim ceduntur, partim fuga præcipiti periculum evadunt, do- nec in Alphonsum Pisanum viginti quatuor Hispanos adducentem, ut Præfectum quæ- rent, incidenter. Simul junctiad mare iter instituant, ut ex his periculis se subducerent: in- terea magna hostium turba fit illis obvia, armatorum gladiis, scutis, balistis, quas Hispanis ex his ademerant. Illi autem saltantes, ut acclamabant Hispanica lingua, cuius eorum nonnullierant periti, Accipe aurum Christiane, accipe aurum. Animadverentes tamen Christianos non contemnendo esse numero, terga verterunt. Christiani tandem non sine maximis difficultatibus ad mare pervenerunt. Ceciderunt in iis congressibus triginta qua- tuor Hispani & duo Nigritæ, atque soli sex evaferunt. Ex Indis vero qui quater millenni fuil- se & stimabantur, longe plures casi sunt.

E Ferdinand-

MOLI HISPANOS ACCEDUNTUR, PRACTICUM
sunt quatuor: quatuor: quatuor: quatuor:
quatuor: quatuor: quatuor: quatuor:
quatuor: quatuor: quatuor: quatuor:
quatuor: quatuor: quatuor: quatuor:
quatuor: quatuor: quatuor: quatuor:

FERDINANDUS Sotto Florida præfecturam adipiscitur, in qua perveniens, vagari cœpit nunc in hanc, modo in aliam ejus Provinciae regionem, magnas opes sibi pollicens. Dum ita vagatur, in quosdam forte fortuna Indos incidit torquibus & aliis aureis monilibus è collo fulpensis ornatis. Interrogati unde autum illud peterent: responderunt ex aliis regionibus procul inde diffisis. Ille existimans Indos id responsum dedisse, ut eum è sua provincia pellerent sciebat enim Indos quid Hispani perquirerent non ignorare) nonnullos ex iis comprehendi & torqueri jubet, ut dicarent, unde illud aurum haberent: Sed inter reliqua crudelitatis exempla, quæ vir ille in miseros istos homines exercuit, id silentio minimè præmendum duxi. Quindecim Cacicos semel comprehendendi jussit, minitatur se vivos crematurum, nisi ipsum docerent, unde aurum, quod gestabant, haberent. Illi tam durâ sententiâ exterriti, pollicentur se intra octidui tempus eum deduceturum ad locum quandam, unde quantum velle sumere posset, ignari tamen, vel quiddicerent, vel quid promitterent. Sotto illos circumducit, ad querendam hanc auri venam. Duodecim dierum itinere confecto, cum nulla vena, nullum aut vestigium appareret: Sotto delusus, adeo excanduit adversus miseros istos Cacicos, ut manus illis præscindi mandaret, deinde abigeret.

E 2 Petrus

1. **А**ндро́ни́к Бори́сович Троицко-Данило́вич (1587-1649) — русский писатель, поэт, историк, педагог, переводчик, педагог. Отец писателя Михаила Троицкого.

2. **Б**ори́с Григо́рьевич Троицкий (1623-1699) — русский писатель, поэт, педагог, переводчик, педагог. Отец писателя Андрея Троицкого.

3. **Д**анило́вич Троицкий — фамилия русской купеческой семьи из Нижнего Новгорода, внесшая значительный вклад в развитие культуры и науки в России.

4. **Д**анило́вич Троицкий — фамилия русской купеческой семьи из Нижнего Новгорода, внесшая значительный вклад в развитие культуры и науки в России.

PETRUS ALVARADUS, ABSENTE CORTESIO MEXI- 18
canos sua festa celebrantes strictis gladiis cædit, atque monilia,
quibus erant ornati, detrahit.

FERDINANDUS Cortesius in Mexico admissus à Rege Montezuma, intelligit Pamphilum Narvaez cum nongentis Hispanis missum, ut ipsum inde expelleret. Sed adversus Narvaez proficiscitur, reliquo Petro Alvarado luo Tribuno cum ducentis quinquaginta militibus in Mexico, præsidii causa. Profecto Cortesio, accidit, ut magnus Indorum Nobilium numerus cum aliquot ex promiscua plebe fætum quodpiam celebrarent, per urbem discurrentes, saltantes & canentes. Milites Hispani egressi, ut hanc pomparam spectarent, animadverterunt Indos egregiè ornatos monilibus & divite alio apparatu, itaque detestanda avaritia capti, nulla honesti ratione habita, ipse Alvaradus cum maxima Hispanorum parte, strictis gladiis, saltatores istos nihil simile metuentes, adgradientur, plerosq; cædunt, & suis ornamentis spoliant. Mexicanii autem arma corripientes, magnaam Hispanorum partem occiderunt.

E 3 Franciscus

• **LIBRARY OF THE AMERICAN ACADEMY**
IN ROME, ITALY
A COMMITTEE OF THE AMERICAN PEOPLE
FOR THE STUDY OF THE ANTIQUITIES OF ROME

FRANCISCUS MONTEJO LUCATANÆ PROVINCIÆ 19
præficitur. Quidam ex Cacicis, fœdus cum illo contrahere velle
simulans, tragula illum confidere conatus.

A Nno M D X X V I I. Tributus quidam Hispanus, cui nomen Franciscus de Montejo, intelligens Provinciam Lucatan valde esse opulentam, discellit in nova Hispania ornatus titulo Præfecti ejus provinciæ, cum quingentis Hispanis, non contemnendo equorum numero, & commicatu necessario. Advenientem quidam Cacici ejus regionis salutatum venerunt, simulantes se fœdus & amicitiam cum eo contrahere velle: utq; id illi facilius persuaderet, satis longo tempore in ejus eomitatibus haferunt, donec unus illorum capitata occasione, Præfectum acinace, quem Nigrizt cuidam ademerat, ferire tentaret, ut occideret. Præfectus, forte conjiciens quid Indus demoliretur, stricto gladio se se defendit. Indi autem cum viderent irritos fuisse suos conatus, se in fugam conjectarunt nullo illato, aut accepto alio incommmodo. Sed Præfectus milites suos in ordinem congregans, diversis locis regionem illam invadit, omnia cæde & incendio compleans. Nec animam despondent Indi, sed strenue Hispanis resistunt, donec novennali bello attriti, & amissis pene omnibus suis Cacicis & bellis Dueibus, sub iugum Hispanorum venirent.

Collo-

FRANCISCVS MONTAVIUS LUCATIANVS FLORENTIAE
Ingenio & eruditioq[ue] genitissima & q[uod]ammodoq[ue] rara
progenie atque invenitumq[ue] in libro primo

et indeq[ue] m[od]estia uita, amissio[n]e h[ab]itu[m] sicut in TITVXXIV
vivit[ur] h[ab]ent, m[od]estiaq[ue] in illis datur. Ita uero in libro primo, q[uod] est
deinde p[ro]positio, q[uod] uero in libro secundo, q[uod] est deinde p[ro]positio, q[uod] est
deinde p[ro]positio, q[uod] est deinde p[ro]positio, q[uod] est deinde p[ro]positio, q[uod] est deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,
deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio, deinde p[ro]positio,

COLLOQUIUM BENZONI^S CUM CACICO
quodam in Nicaragua, de Christianorum moribus.

10

BENZO per Provinciam Nicaragua faciensiter, à primario quodam ejus regionis Cacico accipitur hospitio, viro septuagesimum annum agente, & Hispanicam linguam probè callente, cui nomen Dum. Gonsalvus. Postridie mane fedepercit illi proximè hix oculis intuetur, atque his verbis affatur. Christiane, inquit, quod genus hominum sunt Christiani? simulatque ingressi sunt nostras ædes, petunt mazizum, mel, xylosum, stragulum, & Indam qua abutantur: aurum & argentum sibi dari postulant, labores fugiunt, mendaces sunt, aleæ dediti, perversi & blasphemæ: templum ingressi ad audiendam Missam, nihil aliud quam garriunt & absentes calumniantur, inter se digladiantur, breviter scelesti sunt. Respondens scelestos quidem ea facere, non probos. At ille, ubi sanis sunt isti probi? Quod ad me (inquit) attinet, nullus haecenus conspexi, nisi improbos. Ego sermonem commutans, interrogō: cur initio Hispanos in suam regionem receperissent. Ille, restitimus, inquit, quantum potuimus: verum sapius ab eis vieti opera equorum, exstinximus tandem, præstare, jugum illorum subire, quam nostrū genus continuis bellis proflus extingui.

F Nicaragen-

En el libro de la catedral de Cuenca se menciona que en el año de 1500 se representó la pasión de Nuestro Señor Jesucristo en la iglesia de San Juan Bautista de la villa de Cuenca. La representación se realizó en un escenario que imitaba una ciudad antigua, con edificios y arquitectura de la época. Los actores eran todos vecinos de la villa, y el drama se desarrolló en tres actos principales: la Entrada triunfal de Jesús en Jerusalén, la Pasión y la Resurrección. Los actores vestían trajes que representaban a los personajes bíblicos, y el escenario estaba iluminado por lámparas y velas. El público asistente era principalmente de la clase alta y media de la villa, que acudía a ver la representación como un espectáculo popular. El drama fue bien recibido por el público, que aplaudía y cantaba canciones populares al finalizar la representación.

NICARAGENSIMUM IN SUIS
saltationibus titus.

22

NICARAGUA incolae hac consuetudine in suis saltationibus uti solent. Conveniunt ducenti, trecentii, interdum et aut quater milleni in unum locum, prout regio populos aeft. Loco in quo saltare debent bene repurgato, unus ex iis reliquos praecedit, qui saltationis dux erit, magna ex parte in posteriorem partem gradiens & interdum se convertens, reliqui eum sequuntur terni simul, aut quarterni, servato commodo ordine. Interea et in panista cantilenam aliquam modulatur: saltationis dux primus respondet, deinde reliqui repetunt ejus verba, miro gestus facientes. Unus enim flabellum manu tenet, alter cucurbitam vacuam lapillis impolitis crepitantem, tertius caput pennis ornatum habet, quartus nolas è conchis paratas filo trajectas, & cruribus aut brachii alligatas, alii convertunt se in unam partem, alii in alteram, alii crus sublevant, alii brachia expandunt, alter luscum se singit, alter furdum, alter ejular, alter ridet: denique mille alios mirabiliter gestus faciunt. Durante autem saltatione propinatur Cacavate, potionis genus apud eos familiare, & se mutuo ad bibendum invitant, atque ita saltationem in totum diem producunt, & sè numero in totam etiam noctem.

F. 2. Petrus

СИВА И МИЛОСЕВИЋИ ВОЈВИ
ЛУБИЧАСКОМ ГОДИШЊИЦА
САНДУКИЋИ САДАРСКА

— и то је уједно и његова прва публикација. О њој се сматра да је једна од најважнијих књига у историји српског језика и књижевности. У овој књизи Сиви је приказао све аспекте људске природе, као и начине њеног израза и развијања. Један од главних тема је био људски карактер и његове карактеристике, као и људска природа и њени објави. Сиви је такође објаснио како је људска природа и њени објави повезана са људским карактером и његовим изразом. Књига је била веома популарна и имала је велики утицај на књижевност и људску природу у целом. У овој књизи Сиви је приказао све аспекте људске природе, као и начине њеног израза и развијања. Један од главних тема је био људски карактер и његове карактеристике, као и људска природа и њени објави. Сиви је такође објаснио како је људска природа и њени објави повезана са људским карактером и његовим изразом. Књига је била веома популарна и имала је велики утицај на књижевност и људску природу у целом.

PETRUS ALVARADUS MISSUS AB ANTONIO
de Mendozai in Sibolla Provinciam; cum plerisque e suis
à Xaliscanis occiditur.

xx

ANTONIUS de Mendoza Novæ Hispaniæ Prorex, Petrum Alvaradum in Sibolam Provinciam (quam prædivitem esse intellexerat) cum septingentis militibus mittit. Ille comparatis equis & multis aliis rebus ad profectionem necessariis, in itinere audit Indos Xalisco incolas rebellionem molitos adversus Hispanos: in quorum auxilium cum maxima exercitus parte proficisciatur. Invenit in via Petrum de Zuinga valde tristem ob multorum Hispanorum ab Indis cæsorum mortem: eum ad se receptum aduersus Xaliscanos ducit, atque collem, in quem confugerant & fœsi munierant, cingunt. Casas enim integras arbores simul colligant, infertis inter eas magnis faxis, post quas latebant tanquam in propugnaculo Indi, atque alia ingentia faxa similiter congererant. Postquam eò pervenerunt Hilpani, statim concitatis equis in collem aduersi contendunt. Indi sublato magno & horrendo clamore, vincula, quibus arbores cæse ligatae, secant, atque ipsas arbores cum faxis, magno impetu in subeuntes collem Hispanos provolvunt, atque insuper ingentia illa faxa. Illa cum arboribus in hunc modum provoluta, quotquot obvios habuerunt Hispanos prosternunt & proterunt. Ipse Alvaradus ab equo cum ieiquis deturba-to dejectus, similiter in præcepstruit, & altero post die moritur. Interrogatus ubi dolorem sentiret, Extremum, inquit, in anima.

F 3

ОНОТНА НА ЗЕРУМ СЕВАРСКА МУЛТЧ
како је унапредије означенога је симбола и
Симбола

Симбол је унапредије означенога је симбола и
Симбола

ANNO MDCCLX
In the year of our Lord
XVII hundred six hundred

UVA.BHSC

UVIA.BHSC

UVIA.BHSC

UVABHSC

UTA RHSC

UVA.BHSC

1507